

ELEKTROTECHNIKA W AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ W KRAKOWIE – WCZORA I DZIŚ

Ryszard SROKA¹, Antoni CIEŚLA², Mikołaj SKOWRON³

Akademia Górniczo-Hutnicza, Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej
tel.: 12 617 28 00,

1. e-mail: ryszard.sroka@agh.edu.pl

2. e-mail: aciesla@agh.edu.pl

3. e-mail: mskowron@agh.edu.pl

Streszczenie: Rok 1952 jest rokiem, od którego liczona jest historia Wydziału Elektrycznego (aktualna nazwa: Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej - EAliiB) Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Historia ta jest wielowątkowa i bardzo bogata. „Nauki elektryczne” były obecne w Akademii Górniczej (od roku 1949: Akademia Górniczo-Hutnicza) od początku Jej istnienia: już w roku 1920 na Wydziale Górniczym utworzono Zakład Elektrotechniki, kierowanie którym powierzono profesorowi Studniarskiemu. Funkcję kierownika Zakładu pełnił do roku 1946. Nazwa Wydziału na przestrzeni lat jego istnienia zmieniała się. Odzwierciedlała kierunki badawcze i kierunki studiów, które aktualnie Wydział realizował. Przez lata swojej działalności Wydział wypracował sobie niekwestionowaną pozycję nie tylko jednego z największych (w sensie kadrowym), ale także jednego z najlepszych wydziałów w kraju i zajmuje wysokie pozycje w wielu prestiżowych rankingach. Znamiennym wyróżnikiem Wydziału EAliiB jest jego interdyscyplinarność.

Słowa kluczowe: elektrotechnika, historia, Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej, AGH.

1. WSTĘP

W Akademii Górniczej w roku 1919 istniał jeden wydział: Wydział Górniczy, ale już w roku 1920 w Jego strukturze powstał Zakład Elektrotechniki kierowany przez profesora Jana Studniarskiego. Był to załazek przyszłego Wydziału Elektrycznego. Historię Wydziału liczy się jednak od roku 1952, kiedy to władze Uczelni podjęły decyzję o utworzeniu z Wydziału Elektromechanicznego dwóch odrębnych bytów: Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa oraz Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa.

Rok obecny (2022) jest zatem jubileuszowym dla obu wówczas powstałych struktur. Patrząc przez pryzmat 70 lat funkcjonowania Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej, będącego w prostej linii kontynuatorem Zakładu Elektrotechniki, nie sposób pominąć prekursorskiej roli profesora Jana Studniarskiego w tworzeniu zrębów tej dyscypliny naukowej w AGH. Jest to rola nie do przecenienia.

Oprócz rysu historycznego, w artykule autorzy prezentują również dzień dzisiejszy Wydziału, jego strukturę, obszary zainteresowań badawczych i osiągnięcia na polu nauki i dydaktyki.

2. PROFESOR JAN STUDNIARSKI

Urodził się 21 marca 1876 roku w Szamotułach, zmarł 25 stycznia 1946 w Krakowie. Pochowany jest na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Rys. 1. Rektor prof. J. Studniarski – portret z Poczty Rektorów AGH

W 1894 roku rozpoczął studia z zakresu inżynierii i materiałoznawstwa w Królewskiej Wyższej Szkole Technicznej w Berlinie-Charlottenburgu. W latach 1897–1898 studiował elektrotechnikę na Politechnice w Stuttgarcie i w latach 1898–1900 ponownie w Berlinie-Charlottenburgu. Następnie kontynuował studia w Hanowerze - na Oddziale Elektrotechnicznym Wydziału Maszynowego. 16 stycznia 1902 roku uzyskał dyplom inżyniera. 11 stycznia 1905 roku w politechnice hanowerskiej otrzymał stopień doktora nauk technicznych. W latach 1905–1909 pracował jako asystent w laboratorium elektrotechnicznym w Berlinie-Charlottenburgu. Równocześnie, w latach 1907–1909, jako docent wykładał elektrotechnikę prądów silnych oraz technikę prądów zmiennych w berlińskiej Wojskowej

Akademii Technicznej. W latach 1909–1911 pracował jako inżynier i rzeczoznawca w oddziale elektrotechnicznym Związku Dozoru Kotłów „Altona” w Hamburgu. Od stycznia 1912 roku praktykował w Dyrekcji Kolei Lokalnych w Innsbrucku, następnie w lutym 1912 roku objął kierownictwo Kolei Elektrycznej w Tarnowie. Od lipca 1914 roku do lipca 1920 roku był dyrektorem Miejskich Zakładów Elektrycznych w Tarnowie. W międzyczasie, przez cztery miesiące, od 4 lipca 1919 roku, sprawował obowiązki wiceprezydenta miasta. W 1919 roku zainicjował powstanie Związku Elektrowni Polskich. 9 czerwca 1920 roku został mianowany profesorem zwyczajnym elektrotechniki w Akademii Górniczej w Krakowie. W roku akademickim 1921/1922 był dziekanem Wydziału Górniczego Akademii Górniczej, a w latach 1922–1924 rektorem Akademii, natomiast w latach 1924–1926 pełnił funkcję prorektora.

Z wielkim zaangażowaniem wywiązywał się ze swoich obowiązków dydaktycznych. Jak przystało na typowego Wielkopolanina, wysoko cenił kompetencje zawodowe, pracowitość i rzeczowość. Jego zasługą było utworzenie Zakładu Elektrotechniki ze wzorowo zorganizowanym i wyposażonym laboratorium elektrotechnicznym, które uzyskało wysoką lokatę w rządzie tego rodzaju placówek w kraju i za granicą. W Zakładzie tym zgromadził zbiór fotografii, któremu nadał tytuł "Dzieje i rozwój elektrofizyki i elektrotechniki w portretach ich twórców".

Rys. 2. Prof. J. Studniarski w hali elektrotechniki na Krzemionkach (zdj. archiwalne [4])

W latach 1922–1923 przewodniczył Krakowskiemu Towarzystwu Technicznemu. Dnia 27 września 1923 roku został członkiem korespondentem Wydziału Nauk Mechanicznych Akademii Nauk Technicznych w Warszawie. W 1924 roku otrzymał członkostwo honorowe Stowarzyszenia Studentów AG. W latach 1925–1929 roku był kuratorem studenckiego klubu "Caverna". W latach trzydziestych XX wieku był członkiem Komisji Maszyn Elektrycznych Stowarzyszenia Elektryków Polskich i przewodniczył podkomisji małych transformatorów do instalacji domowych. Należał do Krakowskiego Towarzystwa Technicznego i był członkiem założycielem powstałej w kwietniu 1914 roku jego Sekcji Elektrotechnicznej. Był członkiem polskiego komitetu przygotowawczego do Międzynarodowego Kongresu Elektrycznego, zorganizowanego w 1932 roku w Paryżu z okazji 50-lecia pierwszego Kongresu i Wystawy Elektryczności.

6 listopada 1939 roku, w ramach "Sonderaktion Krakau", został aresztowany i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen pod Berlinem. Zwolniony został 8 lutego 1940 roku. Po powrocie do

Krakowa wykładał w oficjalnie działającej Państwowej Szkole Technicznej Górniczo–Hutniczo–Mierniczej. Doskonała znajomość języka niemieckiego oraz to, że studiował i pracował w Berlinie, wielokrotnie korzystnie wpływało na funkcjonowanie szkoły i wszelkiego rodzaju kontakty podczas jej wizytowania. Dodatkowo pracował w oddziale elektrotechnicznym utworzonego w 1942 roku Zakładu Badań Materiałów. Od 4 stycznia 1943 roku był kierownikiem jego laboratorium. Od 1 czerwca 1945 roku objął ponownie kierownictwo Zakładu Elektrotechniki AG i wraz z pracownikami wspomagał uruchamianie zakładów przemysłowe w zakresie cechowania i poprawnego działania elektrycznych urządzeń pomiarowych.

Jest autorem kilkunastu opracowań z zakresu elektrotechniki opublikowanych w Polsce i w Berlinie. Opracował wiele projektów, ekspertyz badawczych oraz orzeczeń dla przemysłu węglowego. W dwa miesiące po śmierci prof. Studniarskiego, w Akademii Górniczej utworzony został dekretem Ministerstwa Oświaty Wydział Elektromechaniczny, z którego w 1952 roku wziął początek „Wydział Elektryczny”.

W 1952 roku pawilon B-1 – siedziba powstałego w tym właśnie roku Wydziału Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa otrzymał imię profesora Jana Studniarskiego. Zatem od początku formalnej struktury Wydziału aż po dzień dzisiejszy, Wydział ma swoją główną siedzibę w pawilonie im. J. Studniarskiego.

3. 70 LAT ISTNIENIA WYDZIAŁU

Obecnie (rok 2022), w strukturze Uczelni funkcjonuje 16 wydziałów. Wydziały te realizują swoją działalność badawczą, ale także dydaktyczną w trzech głównych obszarach, które obrazuje poniższy diagram:

Rys. 3. Obszary badawcze w AGH

Ten – z założenia – uproszczony schemat aktualnej struktury wydziałowej Uczelni, pokazuje miejsce Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej w Jej 100–letniej historii.

Jubileusz jest szczególnym punktem na osi czasu, oddzielającym przeszłość od przyszłości. Widać to dobrze na grafice pokazanej na rys. 4: punkt DZIŚ oddziela przeszłość (RETROSPEKTYWĘ) od przyszłości (PERSPEKTYWY). Tak też jest z Jubileuszem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej Akademii Górniczo–Hutniczej. Z okazji 70 lat jego funkcjonowania, w artykule autorzy skupiają się szczególnie na dwóch pierwszych aspektach tj. historii Wydziału i Jego dniu dzisiejszym.

Rys. 4. Oś czasu w aspekcie jubileuszy:
RETROSPEKTYWA, DZIŚ, PERSPEKTYWA

4. RETROSPEKTYWA

70 lat istnienia to cała epoka, a jak pisał poeta: „...każda epoka ma własny porządek i ład...” (*Bułat Okudźawa*). Historia Wydziału jest wielowątkowa i bardzo bogata. „Nauki elektryczne” były obecne w Akademii Górniczej (od roku 1949: Akademia Górniczo-Hutnicza) od początku Jej istnienia, tj. od roku 1920, kiedy na Wydziale Górniczym utworzono Zakład Elektrotechniki, kierowanie którym powierzono profesorowi Studniarskiemu. W roku 1946 powstał Wydział Elektromechaniczny, którego pierwszymi dziekanami byli w kolejności prof. Jan Krauze (1946–1950) i prof. Stanisław Kurzawa (1950–1952). W roku 1952 Wydział Elektromechaniczny przekształcił się w dwa Wydziały, tj. Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa oraz Wydział Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki).

Rok 1952 jest więc rokiem, od którego formalnie liczona jest historia Wydziału „Elektrycznego”. W pierwszym okresie istnienia, w skład Wydziału wchodziły między innymi Katedra Matematyki oraz Katedra Fizyki. Dawało to dobry fundament do budowy przyszłego środowiska naukowego Wydziału. Nazwa Wydziału na przestrzeni lat jego istnienia zmieniała się, odzwierciedlając kierunki badawcze i kierunki studiów, które aktualnie Wydział realizował. W roku 1957 Wydział przyjął nową nazwę Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej, w roku 1975 nazwę zmieniono na Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki, po to, aby w roku 1998 rozszerzyć ją do postaci: Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki.

W 2012 roku z Wydziału wyodrębniły się trzy Katedry: Informatyki, Telekomunikacji i Elektroniki, tworząc nowy wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji. Wydział „Elektryczny” po dołączeniu Międzywydziałowej Szkoły Inżynierii Biomedycznej przyjął obowiązującą do dzisiaj nazwę Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej. Aktualna, wielocłonowa nazwa Wydziału odzwierciedla szerokie, choć i tak niepełne spektrum aktywności badawczej i dydaktycznej, a także Jego interdyscyplinarny charakter. Przyłączenie do Wydziału Międzywydziałowej Szkoły Inżynierii Biomedycznej, wzbogaciło Jego tematykę badawczą i ofertę dydaktyczną. Pojawiły się badania z pogranicza medycyny, informatyki, elektroniki, inżynierii materiałowej, biomechaniki i robotyki, a także oferta dydaktyczna z zakresu technicznego wsparcia medycyny. Są to bez wątpienia „topowe” nurty dominujące dziś w gospodarce naszego kraju. Katedry funkcjonujące w strukturze Wydziału włączają się w ten nurt, realizując badania naukowe stosownie do swoich kompetencji.

Opisany proces rozwoju wraz z ważnymi datami z historii Wydziału syntetycznie obrazuje Tabela 1.

Tabela. 1. Najważniejsze daty z historii Wydziału

1919	Akademia Górnicza (od 1949: Akademia Górniczo-Hutnicza)
1920	Zakład Elektrotechniki na Wydziale Górniczym (jedynym wówczas wydziale Uczelni), którym kieruje prof. Jan Studniarski
1946	Powstaje Wydział Elektromechaniczny
1952	Powstaje Wydział Elektryfikacji Górnictwa i Hutnictwa
1957	Wydział zmienia nazwę na Wydział Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej
1975	Wydział zmienia nazwę na Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki
1998	Wydział zmienia nazwę na Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
2012	Powstają dwa wydziały: - Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej - Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji

W 70-cio letniej historii Wydziału kierowało nim szesnastu dziekanów. Poniżej zamieszczono zdjęcia i nazwiska osób, którzy pełnili tę funkcję od początku jego istnienia, aż po dzień dzisiejszy.

Rys. 5. Poczest Dziekanów Wydziału

Nie byłoby osiągnąć w okresie minionych 70 lat istnienia Wydziału, gdyby nie wybitne postaci tego okresu. To właśnie te Osoby mozolnym trudem budowały potęgę nauk elektrycznych na Uczelni, w kraju i poza jego granicami. Sylwetki tych Osób prezentowane są w albumie zatytułowanym *Twarze Wydziału*.

Rys. 6. Okładka wydawnictwa „Twarze Wydziału”

Jako podsumowanie retrospektywy Wydziału niech służy słowa profesora Ryszarda Tadeusiewicza (absolwenta Wydziału, Rektora Uczelni w latach 1998–2005) „*Określenie „jestem absolwentem Wydziału Elektrycznego AGH” stanowi powód do uzasadnionej dumy. Przekonanie to opieram na kilku faktach. Po pierwsze studia na Elektrycznym nigdy nie były łatwe (co wszakże nie oznacza, że były one nieprzyjemne!). Nasi nauczyciele wkładali naprawdę dużo trudu w to, by nam „podnieść poprzeczkę” – tak wysoko, jak się tylko dało. W czasach studenckich postrzegaliśmy to często jako szykany czy czasem wręcz niezastuszoną krzywdę [...], nie mogąc zrozumieć, dlaczego – na przykład – stawiają nam bardzo mierne stopnie za taki poziom wiedzy matematycznej, który gdzie indziej uczynił by z nas „gwiazdę pierwszej wielkości” [...]. To wybitnie surowe traktowanie jest do dzisiaj „znakiem firmowym” Wydziału Elektrycznego i stanowi element bardzo cennej (docenia się to jednak dopiero po latach!) twardej szkoły życia, uczącej nas zarówno solidnego stosunku do zdobywanej wiedzy, jak również kształtującej nasze charaktery [...]*”.

5. DZIEŃ DZISIEJSZY WYDZIAŁU

Przez lata swojej działalności Wydział wypracował sobie niekwestionowaną pozycję nie tylko jednego z największych (w sensie kadrowym), ale także jednego z najlepszych wydziałów w kraju i zajmuje wysokie pozycje w wielu prestiżowych rankingach. Najbardziej znamiennym wyróżnikiem Wydziału EAIiB jest, jak już wspomniano, interdyscyplinarność. Jest ona źródłem pozycji Wydziału

w obszarze: dydaktyki, badań naukowych, współpracy z przemysłem i realizacji dużych projektów naukowo-badawczych. Priorytetem Wydziału jest uprawianie kierunków badawczych, które są wiodącymi we współczesnym świecie i znajdują się w obszarze zainteresowania czołowych podmiotów gospodarczych, ale także atrakcyjność kierunków kształcenia i zatrudnialność naszych absolwentów. Centrum Karier AGH na podstawie badań ankietowych wskazuje, że ponad 95% naszych absolwentów znajduje pracę do 3 miesięcy po ukończeniu studiów, a wielu z nich dużo wcześniej. Nasi absolwenci są rozpoznawalni na rynku pracy i chętnie zatrudniani, zarówno przez bardzo duże firmy i korporacje, jak i przez mniejszych pracodawców.

Co jest przyczyną – „magnesem” – który dzisiejszą młodzież przyciąga na Wydział? Można wymienić kilka: dobra kadra, znakomicie wyposażone laboratoria i pracownie, ale nie bez znaczenia jest też fakt, że jednym z kamieni milowych, które gwarantują wysoką jakość kształcenia i użyteczność wiedzy zdobytej w uczelni jest budowanie i umacnianie więzi pomiędzy nauką a przemysłem. W tle tej więzi jest właśnie proces dydaktyczny. Znakomita większość naszej kadry dydaktycznej to specjaliści wysokiej klasy, którzy dzielą się swoim doświadczeniem i osiągnięciami ze studentami w procesie dydaktycznym. Część nauczycieli akademickich Wydziału ma za sobą doświadczenie pracy w przemyśle, ponadto zapraszani są na wykłady specjaliści z różnych firm. Można zatem stwierdzić, że studenci i doktoranci doświadczają swego rodzaju przenikania teorii i praktyki podczas studiów.

Działalność naukowa na Wydziale koncentruje się wokół następujących obszarów badawczych: projektowanie oraz analiza sieci i systemów elektroenergetycznych, optymalizacja sieci rozdzielczych, analiza stanów zakłóceń w układach elektroenergetycznych, dynamika nieliniowych obwodów elektrycznych, krioelektrotechnika, sieci sprzężone układów nieliniowych, identyfikacja systemów dynamicznych, algorytmy rozproszonego sterowania cyfrowego, systemy czasu rzeczywistego, reprezentacja informacji w sieciach neuronowych, programowa i sprzętowa analiza i przetwarzanie obrazów, przetwarzanie i rozpoznawanie mowy, metody kryptografii informacji, systemy i układy fotowoltaiczne, zarządzanie energią ze źródeł odnawialnych, modelowanie i optymalizacja NP.-trudnych zagadnień dyskretnych, optymalizacja problemów dyskretnych metodami inspirowanymi naturą, metody wspomagania decyzji i magazynowania wiedzy, optymalizacja wielokryterialna, analiza i optymalizacja w projektowaniu maszyn elektrycznych, energooszczędne konstrukcje maszyn elektrycznych, analiza jakości dostaw energii elektrycznej, projektowanie i analiza urządzeń energoelektronicznych, zagadnienia smartmeteringu, zasobniki energii, systemy bezpieczeństwa i komfortu w budynkach, inżynieria oprogramowania, cloud computing, big data, hurtownie danych, sztuczna inteligencja, inżynieria wiedzy, lingwistyka komputerowa, grafika komputerowa, zarządzanie projektami informatycznymi, modelowanie i badania symulacyjne systemów pomiarowych, projektowanie analogowych układów pomiarowych, algorytmy fuzji danych, projektowanie systemów do pomiarów biomedycznych, pomiary parametrów ruchu drogowego, pomiary jakości energii elektrycznej, projektowanie specjalizowanych układów scalonych w technologii VLSI, projektowanie i badania mikrosystemów pomiarowych.

Obecnie Wydział posiada kategorię naukową A, a Rady Dyscyplin związane z Wydziałem posiadają uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego w dyscyplinach naukowych: automatyce, elektronice i elektrotechnice, informatyce technicznej i telekomunikacji oraz w inżynierii biomedycznej. We wszystkich tych dyscyplinach kształceni są doktoranci w Szkole Doktorskiej.

Jako jednostka realizująca kształcenie, Wydział prowadzi 6 kierunków studiów: Elektrotechnika, Automatyka i Robotyka, Informatyka i Systemy Inteligentne, Inżynieria Biomedyczna, Mikroelektronika w Technice i Medycynie i Computer Science (w języku angielskim), a od przyszłego roku zostanie uruchomiony nowy kierunek: Przemysł 4.0 (we współpracy z Wydziałem Odlewnictwa). Kierunki prowadzone na Wydziale posiadają pozytywną akredytację instytucjonalną Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a także akredytacje programowe kierunków elektrotechnika oraz automatyka i robotyka. Oba kierunki zostały przez PKA wyróżnione. W obecnym roku Wydział uzyskał europejską akredytację European Network for Engineering Accreditation dla wszystkich kierunków, które mogły być poddane takiej akredytacji.

Wydział to także struktura organizacyjna. Aktualnie strukturę tę tworzy 6 katedr. Tabela 2 pokazuje ich nazwy a także znaki rozpoznawcze (logotypy).

Tabela 2. Nazwy i logotypy Katedr Wydziału EAIiB

Katedra Automatyki i Robotyki	Katedra Elektrotechniki i Elektroenergetyki
	
Katedra Informatyki Stosowanej	Katedra Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej
	
Katedra Energoelektroniki i Systemów Przetwarzania Energii	Katedra Metrologii i Elektroniki
	

Wydział dysponuje nowoczesną infrastrukturą, laboratoriami dydaktycznymi i badawczymi oraz salami wykładowymi. Tworzą ją obecnie budynki (w nomenklaturze „geografii” AGH): B1, C3 i częściowo C2 oraz oddany do użytku w 2021 roku budynek D2. Przedstawiono je na zdjęciach z rys. 7.

a)

b)

c)

Rys. 7. Budynki w których mieści się baza laboratoryjno-dydaktyczna: a) budynek B1, dziekanat Wydziału, b) budynek C3-C2, c) budynek D2

Stan zatrudnienia na Wydziale (na koniec 2021 roku) prezentuje się następująco:

- profesorowie z tytułem: 26,
- profesorowie bez tytułu i doktorzy habilitowani: 44,
- adiunkci: 113,
- asystenci: 36,
- pracownicy administracyjni i techniczni 65,

łącznie: 284 pracowników.

Aktualnie studiuje na Wydziale ok. 2400 studentów na studiach I i II stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) oraz w Szkole Doktorskiej i licznych studiach podyplomowych. Warto również przypomnieć, że na przestrzeni 70 lat istnienia, Wydział wypromował: 22850 absolwentów (inżynierów i mgr inż.), 1133 doktorów, 208 doktorów

habilitowanych, przeprowadził 98 postępowań o nadanie tytułu profesora i wnioskował do Senatu Uczelni o nadanie 13 tytułów Doktora Honoris Causa.

Rys. 8. Logotyp jubileuszu 70-lecia Wydziału EAIiB AGH

Spory odsetek naszych pracowników stanowią asystenci i młodzi adiunkci, co dobrze rokuje dla przyszłości i rozwoju Wydziału. To oni będą pisać dalszą historię Wydziału

i z pewnością będzie to historia ciekawa, barwna i dająca ogromną satysfakcję tym, którzy będą ją tworzyć. Z perspektywy dnia dzisiejszego możemy z optymizmem popatrzeć w przyszłość Wydziału, a więc w Jego PERSPEKTYWĘ.

Jednak na tę chwilę społeczność Wydziału żyje jubileuszem 70-lecia swojego istnienia, którego logotyp przedstawia rysunek 8.

6. BIBLIOGRAFIA

1. Mitkowski W.: Kronika Wydziału EAIiE AGH, Wydawnictwa Wydziału EAIiE, Kraków 1999.
2. Pamięci profesora Jana Studniarskiego (1876-1946). Elektrotechnika, kwart. AGH, 2, nr 2, 1983, s. 79-81.
3. Słownik biograficzny zasłużonych elektryków krakowskich. Cz. 1. Pod red. J. Strzałki. Kraków 2009, s. 194-196.
4. Jubileusz 75-lecia AGH, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki, 1994.
5. Sieński H.: Non Omnis Moriar, Groby Rektorów Akademii Górniczej i Akademii Górniczo-Hutniczej, Wydawnictwa AGH, Zeszyt 4, Kraków 2021.

ELECTRICAL ENGINEERING AT THE UNIVERSITY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY (AGH) IN KRAKOW - YESTERDAY AND TODAY

The year 1952 is the year from which we count the history of the Faculty of Electrical Engineering (current name: Electrical Engineering, Automatics, Computer Science and Biomedical Engineering - EAIiB) of the AGH University of Science and Technology in Krakow. This story is multifaceted and very rich. "Electrical sciences" were present at the Mining Academy (from 1949: AGH University of Science and Technology) from the beginning of its existence: as early as 1920, the Electrical Engineering Department was established at the Mining Faculty, the management of which was entrusted to Professor Studniarski. He was the head of the Department until 1946. The name of the Department changed over the years. It reflected the research and studies that the Faculty was currently pursuing. Over the years of its activity, the Faculty has developed an unquestionable position not only as one of the largest (in terms of personnel), but also one of the best departments in the country and occupies high positions in many prestigious rankings. The distinctive feature of the EAIiB Faculty is its interdisciplinarity.

Key words: electrical engineering, history, Faculty of Electrical Engineering, Automatics, Computer Science and Biomedical Engineering, AGH.